

به بهانه اکران آنلاین فیلم کارگردان نام آشنای سینما

«ابلق»؛ سایه روشن بازیگری و فیلمنامه

فیلم سازی‌اش همواره به مسائل زنان توجه داشته و آثارش نیز حول محور زنان روایت می‌شود. «ابلق» نیز درباره زنان است. قصه این زنان در سال‌های گذشته به شکل‌های مختلف در سینمای ایران روایت شده و مشکل «ابلق» این جاست که نه‌تنها هیچ رویکرد جدیدی در قبال این زنان در سینما به مخاطب ارائه نمی‌دهد، بلکه حتی به‌سختی می‌تواند پیامش را به تماشاگر منتقل کند. «ابلق» برخلاف آثار قبلی کارگردان که از لوکیشن‌های متنوع و متعددی بهره می‌برد، تک لوکیشن است و «نرگس آبیار» مهارتش را در فیلمی با جغرافیای محدود به لحاظ فضا سازی به رخ می‌کشد، البته فضا و اتمسفری که به خوبی تعریف نمی‌شود. فیلم در حاشیه شهر تهران رخ می‌دهد اما فضا سازی به‌نوعی است که انگار این بخش در یکی از دور دست‌ترین نقاط کشور به وقوع می‌پیوندد. داستان فیلم به‌دلیل موضوع ملتهب آن بیشتر مورد توجه قرار گرفته تا کیفیت ساخت، چرا که روایتش ناقص، راه حلش ناقص‌تر و نتیجه‌گیری‌اش بی اثر و متغلا نه است. در «ابلق»، قصه عملاً پس از صحنه رویارویی تمام اهالی محله در میدان‌گاه کوچک و افشای رفتار «جلال» به پایان رسیده اما فیلم هم چنان ادامه می‌یابد تا به پایان استعاری و اضافی دوم برسیم؛ موش‌هایی که در همه گوشه و کنار محله نفوذ کرده و به زندگی انگل‌وار خود ادامه می‌دهند، بی‌آنکه سم‌پاشی‌ها و تله گذاری‌های گاه و بی‌گاه شهرداری منطقه تأثیری روی زاد و ولد آن‌ها داشته باشد. فیلم‌نامه در لحظات پایانی حالتی آشفته پیدا می‌کند. به نظر می‌رسد که فیلم‌نامه نویس بعد از اتفاقاتی که در دقایق پایانی فیلم رخ می‌دهد، دیگر نتوانسته است قصه قهرمانانش را تمام کند و این کار را با ظاهری آشفته انجام داده است. کات شدن آن محله به خانه موش‌ها نه قیاس سینمایی ساخته و نه یک پایان بندی در خور ارائه داده است.

تأثیرگذار باشد، شعاری است و کارکرد سینمایی خود را از دست می‌دهد. به این وضعیت باید مجموعه‌ای از نمادهای موردعلاقه فیلم ساز مانند موش را هم اضافه کرد که در این جا، تأکید چندباره بر سازو کار موش کار را حسابی خراب کرده است؛ نوعی نمادگرایی که در سینمای حرفه‌ای کمتر با این غلظت شاهد آن هستیم. بازی «الناز شاکردوست» خوب است. لپه‌اش را خوب درآورده و در نقش زنی در هراس، حسی از شکننده بودن و وحشت دائمی دارد. «هوتن شکبیا» از آن بازی‌های محبوب هیئت داوران را دارد! او در نقش مردی کبوتر باز که با معرفت است همسرش را دوست دارد و خصوصی‌های منفی متفاوتی در کاراکتر او وجود دارد. «شکبیا» موفق شده تا در این نقش اجرای چشمگیری داشته باشد. هم چنین «گیتی معینی» حضوری درخشان و به اندازه دارد که نمی‌شود آن را نادیده گرفت، اما «بهرام رادان» در نقشش اصلاً خوب نیست. «رادان» نمی‌تواند نقشش را به خوبی نشان دهد چرا که او در اکثر مواقع مودب، شیک و خجالتی و گاهی مظلوم بازی می‌کند! معلوم نیست که «نرگس آبیار» که از نابازیگر هم بازی خوب می‌گیرد چرا

فکری به حال مهم‌ترین و کلیدی‌ترین نقشش نکرده است. «جلال» باید در فیلم دو شخصیت متفاوت را به خوبی نشان دهد (همانند معنای ابلق) و معنای واژه «ابلق» که اسم فیلم است در شخصیت او باید تجلی پیدا کند اما ما فقط در دیالوگ این را می‌شنویم و در بازی او نکته خاصی را نمی‌بینیم. «اشیا از آن چه در آینده می‌بینید به شما نزدیک‌ترند»، «شیار ۱۴۲»، «نفس» و «شی» که ماه کامل شد، «پنجمین فیلم او «ابلق» که در سی و نهمین جشنواره فیلم فجر در سال ۱۳۹۹ به نمایش درآمد، روایتی متفاوت در کارنامه این کارگردان کاربلد است. او در دوران

هم به ما نشان می‌دهد که حساب و کتاب او با تک تک افراد این منطقه، بسیار درست است. «شهلا» (گلاره عباسی) که باردار است همسر «جلال» است. مادر «علی» (گیتی معینی) نیز حضور تأثیرگذاری دارد و برادر بزرگ «علی» (رحیم) با بازی «مهران احمدی» شغلش کتیبه دوزی است. در این میان، ناگهان همه چیز با اقدام و حرف‌های اشتباه «جلال» به هم می‌ریزد. فیلم در آغاز با تصاویر خوش رنگ و لعاب و تدوین ریتمیک و دوربین روی دست و نماهای اینسرت و کات‌های سریع، به معرفی مختصات جغرافیای خود می‌پردازد. کارگردان از فریاد، شلوغی، بی ثباتی و دوربین روی دست برای القای فضای محله و وضعیت افراد ساکن در آن استفاده می‌کند. وضعیتی که دوربین انعکاس می‌دهد به هیچ وجه فرم متناسبی برای محتوای خود نیست، چرا که «آبیار» فقط با دوربین خود هیچانی کاذب و دلشوره‌ای سطحی تزریق می‌کند در حالی که نشان دادن احساسات درونی شخصیت‌ها با تمام دلشوره و تنش‌ها و تالم‌هایی که در خود حس می‌کنند، مولفه‌ای است که باید نه با دوربین روی دست بلکه با میزانشن درست و ایجاد موقعیت بحرانی ایجاد شود.

ما به‌عنوان مخاطب باید دلشوره و نگرانی را در ذات کاراکتر و موقعیت بینیم نه با فضا سازی مصنوعی. ایستا نبودن دوربین به فیلم هم سرایت کرده است و این دوربین چرخان و لرزان، تا انتهای فیلم سرگیجه آور می‌شود. دیالوگ‌ها در داد و بیداد و جنجال‌ها ناواضح هستند حتی کشش و واکنش‌ها هم در شلوغی دوربین دیده نمی‌شود. خرده‌روایت‌های فیلم نیز از دیگر نقاط ضعف آن به شمار می‌رود. ماجرای سکوت دختر «راحله» و حرف‌زن‌دن او، نه ابتدای مشخصی دارد و نه در انتها حتی بیانگر مفهوم خاصی است. سکاس صحت زنان در یک دوره‌هی هم بیش از آن که

گروه سینما و تلویزیون - فیلم «ابلق» سال گذشته در سینماها اکران شد و این روزها در حال اکران آنلاین است؛ فیلمی به نویسندگی «نرگس آبیار» و «پرپسا کرزبان» و کارگردانی «نرگس آبیار». در تازه ترین دستپخت کارگردان نام آشنای سینمای ایران، به جز «الناز شاکردوست» و «بهرام رادان»، «هوتن شکبیا»، «مهران احمدی»، «گلاره عباسی» و «گیتی معینی» هم بازی می‌کنند. در این فیلم اگر چه شاهد برخی بازی‌های خوب و البته معمولی هستیم اما فیلم‌نامه «ابلق» را باید ضعیف معرفی کنیم. در ادامه سایه روشن این فیلم؛ از بازیگری تا فیلم‌نامه را از نظر می‌گذرانیم. داستان فیلم درباره «راحله» (الناز شاکر دوست) به همراه همسرش «علی» (هوتن شکبیا) است که در خانه‌ای در حاشیه شهر، زندگی سختی را پشت سر می‌گذارند تا این که یک اتفاق باعث بروز بحرانی در زندگی آن‌ها می‌شود. در ابتدای داستان این فیلم، «علی» و «راحله» دچار اختلافاتی هستند که این اختلافات فقط به مشکلات مالی محدود نمی‌شود. همسر «راحله»، بد اخلاق است و با این که «راحله» را خیلی دوست دارد اما او را کتک می‌زند و با او بدرفتاری می‌کند.

دختر ۸،۷ ساله آن‌ها حرف نمی‌زند و طی شوکی که هیچ وقت تا آخر فیلم به‌طور واضح روشن نمی‌شود، زبان باز نمی‌کند. شغل «علی» رانندگی نیسان است اما تمام کار و زندگی‌اش کبوترهایش هستند و بدهی‌هایش را «راحله» با کار کردن در خانه (مثل تمام اهالی محله‌ای به نام «زورآباد») متحمل می‌شود. خانواده «علی»، کانون معرفی فیلم تعریف می‌شود. «جلال» (بهرام رادان) معتمد محله و مسئول فروش مواد غذایی تولید شده توسط اهالی زورآباد است. او در این محله فقیرنشین سعی کرده است برای همه اهل محل کارآفرینی کند؛ یکی برایش ترشی تهیه و دیگری گلاب‌گیری می‌کند. همه اهل محل او را دوست دارند و فیلم

سینمای دفاع مقدس

سرزمین خورشید

سال تولید: ۱۳۷۵

کارگردان: احمد رضا درویش

بازیگران: خسرو شکیبایی، گلچهره سجادی، سعید پور صمیمی و محمود پاک نیت

داستان فیلم «سرزمین خورشید» مربوط به جنگ تحمیلی و روایتی از راه‌پرواز و تشییع دکتر «کسرا» به همراه امدادگری به نام «هانیه» و نوزاد همراه آن‌هاست. در فیلم، بیمارستانی در شهر خرمشهر، توسط نیروهای عراقی محاصره می‌شود. شهید «محمد جهان‌آرا» که در آن زمان فرمانده سپاه خرمشهر بود، تصمیم گرفت تمام کادر درمانی و مجروحان را با یک آمبولانس و لندروور از آن بیمارستان خارج کند. در طول مسیر در شهر، نیروهای عراقی، مقابل آن‌ها ظاهر می‌شوند و رزمندگان برای نجات دادن سرنشینان آمبولانس و لندروور، با عراقی‌ها درگیر می‌شوند که عده‌ای به شهادت می‌رسند و عده‌ای دیگر نیز به اسارت نیروهای عراقی در می‌آیند، تعدادی نیز در اطراف شهر سرگردان می‌شوند و راه را گم می‌کنند. فیلم سرزمین خورشید پنجمین فیلم «احمد رضا درویش»، فیلمی خوش‌ساخت در ژانر دفاع مقدس به شمار می‌آید که هم در گیشه موفق بود و هم توانست نظر منتقدان را جلب کند، ضمن این که برنده چند جایزه از جشنواره فیلم فجر شد. این فیلم ۷ سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول، بهترین موسیقی متن، بهترین طراحی صحنه و لباس، بهترین فیلمبرداری، بهترین صداپردازی، بهترین جلوه‌های ویژه و جایزه هیئت داوران از جشنواره فیلم فجر را کسب کرد. زنده یاد «بابک بیات» موسیقی این فیلم را ساخت و «محمد آلائیوش» فیلمبردار آن بود.

آگهی آراء هیات حل اختلاف موضوع ماده یک قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

در اجرای ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه اجرایی قانون یاد شده اسامی افرادی که اسناد عادی یا رسمی آنان در هیأت مستقر در اداره ثبت اسناد و املاک بخورد مورد رسیدگی و تأیید قرار گرفته جهت اطلاع عموم در نوبت به فاصله ۱۵ روز در دو نشریه آگهی های ثبتی (کثیرالانتشار و محلی) به شرح ذیل آگهی می گردد: بخش دو بخورد پلاک ۱۶۹- اصلی اراضی صدرآباد ۱- شش دانگ یک باب خانه در قسمتی از پلاک شماره ۱۶۰ فرعی از ۱۶۹ اصلی فوق به مساحت ۱۹۸.۶۹ مترمربع ابتدای آقای ناصر روحانی از محل مالکیت رسمی علیرضا رزمی رضا برابر رای شماره ۹۲۱-۱۴۰۲ مورخه ۰۹/۰۳/۱۴۰۲- کلاسه ۵۲۴-۱۰۱۴۰۲ لذا بدین وسیله به فروشندگان و مالکین مشاعی و اشخاص ذینفع در آرای اعلام شده ابلاغ می گردد چنانچه اعتراضی دارند باید از تاریخ انتشار آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترضین باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نمایند و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهند در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه ننماید اداره ثبت مبادرت به صدور سند خواهد نمود. ضمناً صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۳/۲۰ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۴/۰۵

اکبر اقبالی- رئیس ثبت اسناد و املاک منطقه یک بخورد

۱/۱۴۰۲-۸۷۳۵

م/الف/۱۵۰۲۹۹۵

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده شرکت صندوق حمایت از توسعه بخش کشاورزی

شهرستان مانه و سملقان (سهامی خاص) ثبت شده به شماره ۳۵۲ و شناسه ملی ۱۴۰۰۵۱۱۷۸۳۰ به اطلاع کلیه صاحبان سهام شرکت صندوق حمایت از توسعه بخش کشاورزی شهرستان مانه و سملقان (سهامی خاص) می رساند که جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده شرکت مذکور راس ساعت ۵ بعدازظهر روز سه شنبه مورخه ۱۴۰۲/۰۳/۳۰ در محل نماز خانه مدیریت جهاد کشاورزی شهرستان مانه و سملقان برگزار میگردد. بدینوسیله از کلیه سهامداران و نماینده قانونی صاحبان سهام دعوت به عمل می آید تا با در دست داشتن کارت شناسایی معتبر (اشخاص حقیقی) و معرفی نامه رسمی از تشکل خود و کارت شناسایی نماینده تشکل (اشخاص حقوقی) در روز و ساعت مقرر در محل مذکور حضور بهم رسانند.

دستورات جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق الهاده: (ساعت ۵ بعدظهر)

- ۱- پیگیری مصوبات مجمع قبلی
- ۲- ارائه – گزارش هیئت مدیره بازرس قانونی و حسابرس رسمی در خصوص عملکرد شرکت در سال مالی منتهی به ۳۰ آذر ماه ۱۴۰۱
- ۳- تصمیم گیری در خصوص سود سالیانه شرکت
- ۴- تصمیم گیری در خصوص پرداخت پاداش اعضاء هیئت مدیره – مدیر عامل و کارکنان شرکت.
- ۵- تصمیم گیری در خصوص حق الزحمه بازرس
- ۶- انتخاب بازرسین قانونی
- ۷- انتخاب حسابرس
- ۸- تعیین روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی های شرکت
- ۹- تعیین حق حضور در جلسه اعضای هیئت مدیره ضمناً گزارش صورتهای مالی صندوق و گزارش هیئت مدیره و بازرسین جهت ارائه به سهامداران محترم در دفتر صندوق آماده میباشد.

هیئت مدیره

۱/۱۴۰۲-۸۹۸۸

WWW.

از اولین دقایق صبح با شما
با نسخه قابل دریافت در موبایل

khorasannews.com

خراسان